

Verder vormgeven verandertraject met stuurgroep I&D

Context/achtergrond

Vorig jaar oktober zijn er twee kwalitatieve onderzoeken gepubliceerd over discriminatie en racisme binnen de gemeentelijke organisatie (door KIS en Muzus). Mede door deze onderzoeken, en andere signalen uit de organisatie, zien we dat de urgentie om in actie te komen binnen de organisatie groeit. We zien ook de groei van onmacht onder medewerkers (wanneer gebeurt er nou echt iets), handelingsverlegenheid (ik wil wel, maar weet niet hoe), en een toename van de weerstand in de organisatie (waarvoor is dit nodig/dit is onzin, ik ben inclusie moe). Leidinggevendenden geven ook aan zich onveilig te voelen door de aandacht voor de uitkomsten van de onderzoeken. De dynamiek brengt twee dingen naar voren:

1. Leidinggevendenden zijn een belangrijk onderdeel van het probleem/de gevoelde onveiligheid, maar aan de andere kant ook een belangrijke sleutelfiguur in het oplossen/tegengaan van discriminatie, **en het vergroten van inclusie en diversiteit in de organisatie**. We leunen zwaar op leidinggevendenden om deze norm te dragen. En het goede voorbeeld te geven. Medewerkers vertrouwen of accepteren dit niet altijd, leidinggevendenden kunnen dit ook niet altijd (bewust of onbewust).
2. De onderzoeken leggen bloot dat we meer moeten sturen. Vanuit het Gemeentelijk Management Team (GMT) is daarom een stap gezet in het bewegen van vrijblijvendheid naar sturing, door het vastleggen van prestatieafspraken op o.a. representatie. Want we zien dat de organisatie er niet vanzelf komt. De afgelopen 4,5 jaar is er in de aanpak ruimte geweest om hierop in te stappen, maar we zien dat de urgentie om hierop te gaan sturen groeit. Tegelijkertijd leidt de topdown benadering om te gaan sturen tot weerstand/verlies van draagvlak.

Terugblik veranderversessie 11 april 2023 (bijlage 1)

In de sessie van 11 april bespraken we een aantal dilemma's in de doorontwikkeling van het - toen nog - programma I&D. De dilemma's hadden specifiek betrekking op het thema eigenaarschap. Het dilemma dat centraal stond ging over de vraag hoeveel tijd/ruimte je geeft aan het leiderschap om te leren en eigenaarschap te pakken, terwijl de opgave vraagt om een aantal dingen te gaan doen/regelen waar het leiderschap in de organisatie nog niet klaar voor is. En hoe je de switch maakt naar het meer gaan sturen hierop.

De adviezen en inzichten die meegenomen zijn uit de veranderversessie gingen over:

1. *Verschillende tempo's en focus aanbrengen*
2. *Definieer de ondergrens*
3. *Blijf destabiliseren*
4. *Preach what you practice*
5. *Beoordeel werken aan inclusie niet alleen via de hiërarchische lijn*
6. *Contracteren op het probleem*
7. *Door ervaringskennis krijgt de opgave diepgang*

De aanpak blijft inzetten op het tegelijkertijd inregelen van processen en beleid, en het werken aan bewustwording. We sturen op processen die voor de gehele

24 april 2024

organisatie zijn bedoeld dan wel voor een kleiner deel van de organisatie gelden. Ook zetten we in op diepgaande veranderingen, op kleinere schaal, met kleinere stappen en in een lager tempo. Daarbinnen verbreden we een aantal dingen, en gaan we op een aantal onderdelen meer inzetten.

Destabiliseren

In het blijven destabiliseren is het is belangrijk om leidinggevend en medewerkers mogelijkheden voor coaching en begeleiding te bieden om meer handvatten te krijgen en competenties te ontwikkelen om hiermee om te gaan. We organiseren onder andere bijeenkomsten voor medewerkers en ontwikkelen beleidsinstrumenten. Vooral van belang is om leidinggevend in positie te zetten om eigenaarschap te kunnen pakken op de opgave en stappen te maken. We faciliteren gesprekken voor leidinggevend in de organisatie over discriminatie en racisme, maar ook over het conflict Midden-Oosten. En denk aan één op één coaching voor directeuren in het leiderschapsprogramma.

Contracteren op het probleem

We maken samenwerkingsafspraken op basis van het werk waar we als gemeente verantwoordelijk voor zijn. Hiervoor zijn verhalen van meerdere personen van belang om patronen inzichtelijk te maken die het werken aan inclusie zo weerbaarstig maken. Het samen werken aan de oplossing draagt bij aan draagvlak. Op basis van dit uitgangspunt actualiseren we de Bestuursopdracht I&D.

Coalition of urgency

Sturen

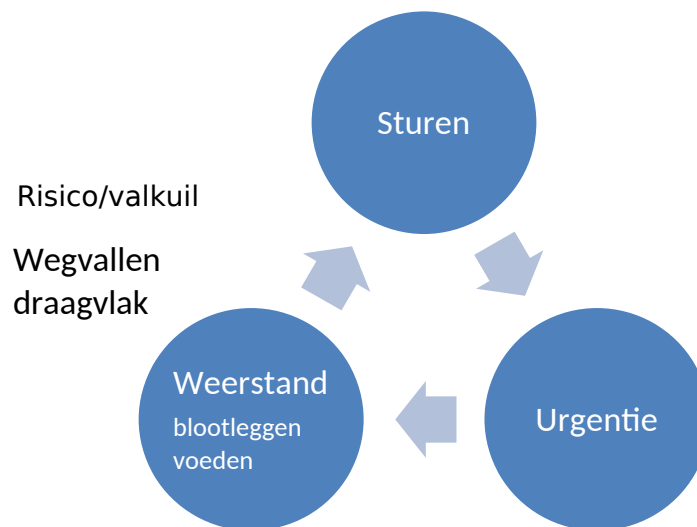
Om de volgende slag te maken en de vrijblijvendheid bij de opgave op inclusie en diversiteit weg te nemen, is meer sturing nodig. Uitgangspunt is het goede voorbeeld geven, "leading by example". We leggen de focus op welwillende organisatieonderdelen, die willen groeien en in beweging zijn op dit onderwerp, en besteden extra aandacht aan de directies die vooruit moeten lopen. We maken gebruik van verleiden, inspireren en leren. Maar we maken ook prestatieafspraken met leidinggevend en onderzoeken of de bestaande mogelijkheden voor sanctionering voldoende zijn. Hier zoeken we de balans. Het risico is, dat bij (te) harde sturing en versterking van sancties, de kans bestaat dat er (meer) schade aangericht wordt en dat het vertrouwen van medewerkers in het belang van inclusie en diversiteit afneemt.

Dilemma: opleggen van normen vs. ruimte om te leren en eigenaarschap

Door meer top-down sturen te gaan sturen halen we het onderwerp uit de vrijblijvendheid. Je hoopt dat dit leidt tot mensen die in actie komen. We zien in de praktijk dat dit lukt bij mensen die graag willen, en uit zichzelf instappen. Door te sturen creëer je meer urgentie. Tegelijkertijd leidt sturen ook tot meer weerstand. De reactie hierop binnen de organisatie is vanuit macht in de vorm van nog meer sturing. Daarin zien we het risico van het wegvallen van draagvlak. Dat willen we voorkomen. En we willen ook op een goede manier omgaan met de weerstand die er is. Dat doen we al door leidinggevend te faciliteren en te ondersteunen (in bijvoorbeeld gespreksbemiddeling en coaching), leeraanbod te creëren en we blijven inzetten op bewustzijn. Maar op dit moment zien we dat de bestaande aanpak onvoldoende effectief is. In de beweging naar meer sturen en normeren gebeuren, zien we dezelfde cirkel plaatsvinden: sturen leidt tot urgentie -> leidt tot weerstand (risico: wegvallen

24 april 2024

draagvlak) -> leidt tot meer sturen (zie figuur 1). Om die cirkel te doorbreken zijn we in de aanpak op zoek naar een stap verder.

In de praktijk zien we dit op een aantal manieren terug in de organisatie:

- De onderzoeken leggen bloot dat we nog veel te doen hebben. Als we organisatiebreed kijken zie je dat de stap vooruit die je had gehoopt op weinig plekken echt is gezet. Namelijk het voeren van het fundamentele gesprek op directieniveau: wat betekent dit voor mijn handelen? Op veel onderdelen is dit bij een eenmalige exercitie gebleven.
- We horen de signalen van 'moeheid' in de organisatie en onder directeuren. Juist op het punt waarop doorzetten, volhouden en geduld hebben belangrijk is. Je merkt in de organisatie dat leidinggevenden dat geduld niet hebben. We zien dat de bestaande aanpak om hierop in te spelen - aandacht geven aan het onderwerp, naast mensen gaan staan - niet leidt tot instappen, maar juist tot meer weerstand.
- De normgroep die zich nu niet meer gehoord en achtergesteld voelt.
- Directeuren die dit niet als urgente opgave zien en niet instappen, omdat andere directeuren en/of hun leidinggevenden het ook niet doen.
- De in de ogen van sommigen gekozen 'overdrive' op het thema zorgt voor weerstand en daarmee haken mensen af, terwijl zij het in de kern vaak wel eens zijn met de ambities.
- Leidinggevenden die zich door de gekozen toon in communicatie over het onderwerp gediskwalificeerd voelen.
- Onder directeuren zien we het sentiment: gaat het wel helpen/wat is het positieve perspectief dat hieraan vast zit vs. wat kost het mijzelf/wat levert het mij op? Het aangaan van dit onderwerp leidt per definitie tot

24 april 2024

onrust en weerstand. In de beleving van mensen levert het gedoe en veel werkdruk op. Als het voor mensen niet duidelijk is wat het aan het einde van dit rit oplevert, gaan mensen niet instappen.

- De onderzoeksresultaten die bevroegd blijven worden.
- Geluiden van sociale onveiligheid en het argument dat door meer top-down te sturen je de weerstand voedt/het polariseert.
- De steun vanuit de Raad en het College is groter dan de steun vanuit de ambtelijke top.

Vragen

In het bredere dilemma van normstellen/sturen vs. Verliezen van eigenaarschap zien we vier elementen/onderdelen terugkomen:

- 1. Urgentie vs. Rust (breed/diep).** In een ideaal scenario werk je aan bewustzijn, bepaal je een gezamenlijke lijn en norm, en werk je vanuit daar aan sturen. Mede door de actualiteit en urgente casussen (bijvoorbeeld de brandbrieven), hebben we die tijd niet. Er moeten sneller dingen veranderen. Het opleggen van normen en sturen is nodig, maar het risico hierin is dat je eigenaarschap onder directeuren verliest. Tegelijkertijd leidt het meer sturen ook niet tot de juiste beweging om dingen fundamenteel in gang te krijgen. Dat wil je meer uit de groep laten komen.
  - *Hoe overbrug je dit?*
  - *Welk tempo hou je aan?*
  - *Wat doe je wel en wat juist niet?*
- 2. Gelijkwaardig ontwikkelen vs. normstellen.** Vanuit het Bureau vervullen we zowel een verbindende, als signalerende en agenderende rol richting de organisatie. Aan de ene kant ondersteunen en faciliteren we. En willen we de organisatie de tijd en ruimte geven om te leren. Aan de andere kant hebben we ook te managen, begrenzen en te normstellen. Waarbij we ook transparant zijn richting het GMT. Zij hebben te sturen op de opgave, en moeten ook weten waar het nog niet goed gaat. Het begint steeds spannender te worden in de organisatie, omdat we redelijk effectief zijn. Daardoor wordt het steeds lastiger om je te onttrekken aan de opgave. We vragen aan mensen om het ongemak te verduren. Tegelijkertijd kan een deel van de organisatie niet meer wachten. Tegen hen kunnen we niet zeggen: wacht nog maar even totdat jouw werkplek veilig is. Dat is tijd die we niet hebben. De urgentie wordt daarmee steeds dichterbij gebracht. Eigenlijk zeggen we daarmee tegen de organisatie: "Je mag leren, wij bieden die veiligheid, maar als het niet snel genoeg goed gaat dan wordt je daar wel op beoordeeld". Dat geeft de onveiligheid in de organisatie. En we zien dat de motivatie om in te stappen angst gedreven is/wordt. Het risico is dat we uit verbinding raken met de organisatie.
  - *Hoe kan je wel ontregelen/grenzen opzoeken en benoemen, en tegelijkertijd niet uit verbinding raken?*
  - *Hoe beperk je de impact van het leren vs. Het mensen begrenzen. Hoe maak je die zo minimaal mogelijk?*
- 3. Laden van normen: inclusie vs. diversiteit.** Er is een verschil in hoeveel ruimte er is invulling te geven aan de norm tussen inclusie en diversiteit. De invulling van de norm op het gebied van diversiteit moet top-down gebeuren. Anders krijg je niks voor elkaar. Het creëren van datgene waarop je op inclusie gaat sturen, zou je meer in co-creatie moeten gaan ontwikkelen, meer bottom-up.
  - *Hoe betrek je de directeuren hier actief bij hoe geef je dit vorm?*

- o Doe je dat op cluster of organisatiebreed?*
- o Ligt er een rol voor de stuurgroep namens of ten opzicht van de rest van de directeuren?*

4. **Koude norm vs. Warme interventie.** Wanneer het sturen leidt tot weerstand die wordt blootgelegd, kan je die weerstand accepteren. Dan leg je namelijk iets bloot wat er al was. We willen voorkomen dat we weerstand voeden en daarmee draagvlak verliezen. Wanneer het opleggen van een norm (koud) leidt tot het voeden van weerstand, moet je hier aandacht voor hebben (warm). In andere woorden: je spreekt met elkaar normen af/je maakt afspraken met elkaar, maar ten alle tijden voer je het gesprek met elkaar over waarom het lastig of ingewikkeld is. De norm is de opening voor het gesprek. Je kunt daarin benoemen waar je naartoe werkt, en het goede voorbeeld geven. En iemand faciliteren hoe dit voor elkaar te krijgen. Dit is niet een type weerstand die je moet verduren, maar waar je juist met elkaar het gesprek over moet voeren.
- We zien dat die warme kant (nog) niet gebeurt/plaatsvindt. Waarom niet? Wat is er nodig om dit te doorbreken?*
  - Wat doe je als leidinggevendend/directeuren hier zelf onderdeel van het probleem zijn/zelf niet intrinsiek instappen, en het gesprek niet voeren?*